

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 05 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018, declarat de inculpatul

Clapco Daniel.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.04.2017 – 05.02.2018,
instanța de apel: 15.06.2018 – 11.09.2018,
instanța de recurs: 30.11.2018 – 16.01.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău din 05 februarie 2018, Clapco Daniel a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 1100 unități convenționale, ce constituie 55.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 februarie 2017, orele 00.15, inculpatul Clapco D., fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport, deplasându-se pe str. A. Mateevici intersecție cu str. V. Alecsandri, mun. Chișinău, fiind la volanul automobilului „Mercedes A 160”, n/î xx, a fost stopat de către INP al IGP Trofim N. Fiind suspectat de consumul substanțelor narcotice, a fost înșoțit la Dispensarul Narcologic Republican al Ministerului Sănătății, mun. Chișinău. Conform procesului verbal nr.54 din 25.02.2017, al examinării medicale de constatare a consumului de alcool și a stării de ebrietate, s-a stabilit că ultimul se afla în stare de ebrietate narcotică de stupefiante.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că la momentul stopării avea permisul de conducere provizoriu, a fost bruscat și scos din automobil de haină, în

acea perioadă urma un tratament la neurolog, nu a întrebuiențat substanțe narcotice.

Totodată, vina inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Trofim N. a declarat că, aflându-se în exercițiul funcției, a stopat automobilul condus de inculpat, la care lipsea permisul de conducere. Verificându-l în baza de date, a stabilit că acesta era privat de permis. În timpul discuției, inculpatul i-a părut suspect, aflându-se sub influența substanțelor narcotice, deoarece era somnolent, nu reacționa, ochii nu reacționau la lumină. Fiind testat la Dispensarul Narcologic Republican, s-a constatat că dânsul a consumat substanțe narcotice.

Potrivit informației telefonice nr.R-2/3298 din 25.02.2017, înregistrată în condica de declarații și informații despre crime la Dispeceratul Brigăzii de patrulare a INP, a parvenit anunțul telefonic la ora 00⁴⁸ de la Trofim N., precum că la str. V. Alecsandri colț cu str. Mateevici a fost stopat automobilul „Mercedes A 160”, n/î xx, la volanul cărui se afla Clapco D., suspect de stare narcotic.

Conform procesului-verbal din 25.02.2017, Clapco D. a fost înlăturat de la conducerea vehicolului „Mercedes A 160”, n/î xx, în prezența martorului Caraiman V. Autovehicolul a fost dus la parcare din str. Muncești 121/A și predat lui Guzun C.

Potrivit procesului-verbal nr. 54, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, din 25.02.2017, Clapco D. a fost supus testării cu mijlocul de testare ”Test-Drog”, rezultatul fiind pozitiv-stare de ebrietate provocată de stupefiante canabinaite.

Conform cazierului contravențional din perioada 01.01.2009-21.03.2017, Clapco Daniel, la 28.08.2016, a fost sancționat complementar – privat pe termen de 24 luni.

Argumentele apărării și a inculpatului că, la momentul stopării sale era sub influența tratamentului prescris de către medicul narcolog sunt nefondate, or, potrivit procesului-verbal nr. 54 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, din 25.02.2017, s-a stabilit că Clapco D. era în stare de ebrietate provocată de stupefiante canabinaite și nicidecum ca rezultat al tratamentului, fiind lipsă alte careva probe ce ar fi combătut concluzia dată.

Astfel, acțiunile comise de inculpat în circumstanțele constatate, exprimă sub aspect subiectiv și obiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat produsă de substanțe narcotice, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunea comisă este una ușoară, că inculpatul pentru prima dată este supus răspunderii penale, că lipsesc circumstanțe ce atenuează, or agravează răspunderea, concluzionând că urmează a-i fi aplicată ultimului o pedeapsă sub formă de amendă.

3. Inculpatul, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri echitabile.

Apelantul a invocat că soluția instanței de fond este una pripită, deoarece la momentul stopării avea permisul de conducere provizoriu, a fost bruscat și scos din automobil de haină, în acea perioadă urma un tratament la neurolog, nu a întrebuițat substanțe narcotice.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat produsă de substanțe narcotice, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijlocul de transport

Instanța de fond întemeiat și-a bazat sentința de condamnare pe declarațiile martorului Trofim N., pe probele scrise ale cauzei: informația telefonică nr.R-2/3298 din 25.02.2017, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 25.02.2017, procesul-verbal nr. 54 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei din 25.02.2017.

Sunt nefondate afirmațiile inculpatului, că la momentul stopării dispunea de permis de conducere provizoriu și nu se afla în stare de ebrietate, dar era obosit, deoarece ele sunt date cu scopul de a denatura adevărul și a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise. Cele relatate fiind combătute de întreg sistem de probe cercetat în ședință și apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și care succesiv coroborează între ele, demonstrând vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, coroborând declarațiile martorului Trofim N., inclusiv concluziile din procesul-verbal nr.54 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei din 25.02.2017, cu declarațiile inculpatului, se constată că inculpatul încearcă să minimalizeze acțiunile pe care le-a întreprins și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, explicând într-un mod justificativ circumstanțele petrecute.

Urmează a fi respinse și alegațiile inculpatului că nu se afla în stare de ebrietate în momentul stopării și că era sub influența tratamentului prescris de către medic, acestea fiind combătute prin procesul-verbal nr.54 al examinării de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei din 25.02.2017, cu care inculpatul a căzut de acord și nu l-a contestat, cât și prin certificatul Centrului Sănătății Familiei „Galaxia” a S.C. „Balcombe” SRL nr.01-05/112 din 07.06.2018, eliberat în privința lui Clapco D., prin care ultimului i s-a recomandat tratament de ambulatoriu: medicamente vasculare, tranchilizante

nepsihotrope, nootropil, adaptal, Mg, B6., bilomag forte, tratament suplimentat cu clonazepamă.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond just a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal și a numit inculpatului o pedeapsa sub formă de amendă, care este echitabilă și va atinge scopul de corectare și reeducare a ultimului, corect luându-se în considerare că infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor ușoare, că inculpatul anterior nu a fost judecat, că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante

5. La 12 noiembrie 2018, inculpatul, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile codului de procedură penală, fiind adoptate versiunea și probele acuzării, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427, 430, 435 CPP.

5.1. La 26 noiembrie 2018, inculpatul a declarat *cerere de recurs de concretizare*, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că în acțiunile lui lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate.

Instanțele au ignorat faptul că el avea permis provizoriu valabil.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul inculpatului din 12 ianuarie 2018, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens neindicându-se asupra căror motive concrete din apel nu s-a fi pronunțat instanța, și care ar fi esența și erorile de drept a circumstanțelor că instanța: „*nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile codului de procedură penală, fiind adoptate versiunea și probele acuzării, fără a fi supuse analizei*

minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate” (pct. 5. din decizie).

Rezultă, că recursul respectiv nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul din 12 ianuarie 2018 urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5. din decizie*).

În al doilea rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 11 septembrie 2018, iar dispozitivul deciziei motivate la 11 octombrie 2018 și a înmânat inculpatului, prezent la ședința de judecată, copia de pe această decizie, fapte consemnate în respectivul proces-verbal și confirmate prin recipisa semnată de inculpat (*f.d. 111, 120*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 11 octombrie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 12 noiembrie 2018.

Totodată, recursul ordinar *de concretizare* al inculpatului, a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 26 noiembrie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 128, pct. 5.1. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are

un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este depus peste termen, recursul ordinar *de concretizare* din 26 noiembrie 2018 urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5.1. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar din 12 noiembrie 2018, declarat de inculpatul Clapco Daniel Valentin împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 05 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Inadmisibilitatea recursului ordinar din 26 noiembrie 2018, declarat de inculpatul Clapco Daniel Valentin împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 05 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun